

Hemelschreiende toestanden

13

“Op één avond stierven zeven coronapatiënten”

Sinds drie weken werkt Spanbroek met zijn longteam, Internisten en geriaters samen op gezamenlijke afdelingen waar in totaal zo'n honderd corona- en coronaverdachte patiënten kunnen worden opgenomen. Veel patiënten gaan weer gezond naar huis, weet Spanbroek. Maar met eigen ogen ziet hij ook de vernietigende kracht van het virus dat nog niet eens zolang geleden Nederland bereikte. “En dan te bedenken dat we misschien nog maar aan het begin van de crisis staan, de plek moet nog komen, ik houd mijn hart vast voor wat ons nog te wachten staat”, waarschuwt hij.

Op 'zijn' corona-afdeling liggen, anders dan op de Intensive care (IC), met name oudere patiënten. Maar dat maakt het volgens hem niet minder heftig. Wat hem vooral zorgen baart? “De snelheid waarmee het virus mensen kan verzwakken. Het gaat soms zo snel dat kinderen hun moeder 's ochtends nog spreken en 's avonds al afscheid moeten nemen.”

Veel patiënten, ook de tot dan vitale 80-plussers, komen een beetje benauwd binnen. “Dan hebben ze nog maar twee liter zuurstof nodig, tien uur later is dat al 15 liter. Van niet kortademig zijn mensen in korte tijd finaal uitgeput.”

Hij ziet hoe patiënten verlamd raken. Lichamelijk, door de ziekte. Maar ook geestelijk, doordat het emotioneel zwaar is. “Mensen hebben natuurlijk verhalen gehoord over het coronavirus en vrezen wat hen te wachten staat. En dan mogen mensen ook nog geen bezoek ontvangen. Contact met familie is er alleen maar telefonisch. Je kunt niet fatsoenlijk lief en leed delen. Dan beseft je hoe belangrijk het is dat je fysiek contact kunt hebben.”

VERVOLG PAG 15